

# Full diocesà

29 d'abril del 2018

**p4** – Trobada dels missioners de la misericòrdia amb el Papa Francesc

**p5** – Campanya "PIDE" de Ràdio Maria



*Junts, X un món millor*



Marcant la X de l'Església en la teva Declaració de la Renda, ho fas possible.

# «Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit»

Diumenge V de Pasqua / Cicle B

## Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samària. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant. (9,26-31)

## Salm responsorial

En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec. (Salm 21)

## Lectura de la primera carta de sant Joan

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres. (3,18-24)

## Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja

sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.» (15,1-8)

«Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat»

## Viure connectats a Jesús

Jean Hakolimana, prev.

Avui dia, quan ens fem cristians, ens apuntem a un cos ja constituït que és l'Església. Trobem un cos d'ensenyaments, un sistema de valors, un conjunt de tradicions, etc. Això ens pot ser un avantatge o el contrari, segons com ens ho agafem. Ens és un avantatge quan no es torna una finalitat en si mateixa, sinó un camí, guia i ajuda per a arribar a Crist, per a modelar la nostra vida a la seva. Això és el que els primers cristians transmetien amb expressions tal com «romandre en Crist», «seguir Crist», «habitar en Crist», «viure amb Crist». Ser cristià no s'entenia com una mera vinculació externa, sinó com un intent de ser un altre Crist, fer de la vida d'un mateix una reproducció la més fidedigna possible de la vida de Jesús. Quan ens van deixar el seu testimoniatge, van procurar recuperar les paraules de Jesús que millor expressen aquesta realitat: «Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res.» Anys més tard, els deixebles continuaran insistint en aquesta exigència: «Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell.»

En aquest procés de renovació que hem encetat sota el guiatge del papa Francesc, ens convé recuperar aquesta frescor dels inicis. Molts de nosaltres hem estat batejats, participem sovint de l'eucaristia i altres sagraments, però, en canvi, no sentim aquesta exigència de fer de les nostres vides una actualització, una imitació de la de Crist. Aquesta és la crida que Jesús ens fa aquest diumenge: «Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit.»



### La imatge



El raïm és unitat: els grans ben units els uns amb els altres, talment un poble medieval situat en un pendent. No es veu d'on neix la cohesió.

La vida que dóna el Ressuscitat és la força que ens manté units, els uns al costat dels altres. Així formem comunitat, constituïm l'Església de Jesucrist. Deixem que el Vinyater esporgui i netegi perquè donem fruit, com més fruit millor.

Raïms IV (2008). Melissa Weinman



### Lit. hores: Setmana I

#### 30 dilluns

— Sant Pius V papa (1504-1572)  
— Sant Marià, màrtir (s.VIII)  
Fets 14,5-8 / Salm 113 /  
Joan 14,21-26

#### 1 dimarts

— Sant Josep Obrer  
— Sant Segimon, màrtir (†524)  
Fets 14,19-28 / Salm 144 /  
Joan 14,27-31a

#### 2 dimecres

— Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església (295-373)  
Fets 15,1-6 / Salm 121 /  
Joan 14,27-31a

#### 3 dijous

— Sant Felip i Sant Jaume, apòstols (s.I)  
— Santa Emília, verge (†1314)  
1 Corintis 15,1-8 / Salm 18 /  
Joan 14,6-14

#### 4 divendres

— Sant Florià, màrtir (†304)  
— Santa Pelàgia, màrtir (s.IV)  
Fets 15,22-31 / Salm 56 /  
Joan 15,12-17

#### 5 dissabte

— Sant Teodor, bisbe (602-690)  
Fets 16,1-10 / Salm 99 /  
Joan 15,18-21

#### 6 diumenge VI de Pasqua / Cicle B

— Sant Joan "ante portam latinam" (†s.I)  
— Sant Domènec Savio (1842-1857)  
Fets 10,25-26.34-35.44-48 / Salm 97 / 1 Joan 4,7-10 / Joan 15,9-17

## Trobada dels Missioners de la Misericòrdia amb el papa Francesc

Mn. Josep Maria Montiu i de Nuix

Del 8 a l'11 d'abril va tingué lloc a Roma la trobada del papa Francesc amb els Missioners de la Misericòrdia. Hi van ser presents quasi sis-cents preveres, procedents dels cinc continents. Del nostre bisbat hi va assistir Mn. Josep M. Montiu.

Van ser uns dies en els quals hi va haver conferències, testimonis, catequesis, adoracions, eucaristies, confessions... Tot a càrrec de diversos ponents, com ara el cardenal Robert Sarah, prefecte de la Congregació per al Culte Diví i per a la Disciplina dels Sagraments; Mons. Jorge Carlos Patrón Wong,

secretari per als Seminaris de la Sagrada Congregació per al Clergat; Mons. Rino Fisichella, president del Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització; entre altres...

El papa Francesc va regalar a cada Missioner de la Misericòrdia un bonic relleu en bronze que representa la imatge de la paràbola del fill pròdig de la porta santa de la basílica de Sant Pere del Vaticà. També va saludar personalment tots i cadascun dels Missioners de la Misericòrdia.

*Notícia sencera a [www.bisbatsolsona.cat](http://www.bisbatsolsona.cat)*



### Gironella s'acomiada del seu rector i del diaca

La parròquia de Gironella es va acomiadar del seu rector, Mn. Lluís Ruiz, i del diaca permanent, Mn. Lluís Cañadilla, després de quasi tres anys de servei pastoral. Mn. Lluís Ruiz se'n va al santuari de Lurdes de França i Mn. Lluís Cañadilla se'n va a la parròquia de Bellpuig, com a diaca permanent.

El comiat va consistir en una missa solemne molt participada pels feligresos de la parròquia amb assistència també d'algunes persones d'altres parròquies on Mn. Ruiz havia exercit el seu ministeri. Les ofrenes i pregàries, fetes pels nens de la catequesi, van consistir en una espelma, unes flors, el pa i el vi i una imatge de la Mare de Déu de Lurdes desitjant que la tasca de Mn. Lluís al santuari sigui un bé per a tots els malalts que el visitaran. En acabar es van llegir uns escrits dedicats als dos mossens i se'ls va lliurar un petit obsequi. Després tothom va sortir fora de l'església per compartir un pica-pica. Informa: Parròquia de Gironella





## Campanya «Pide» de Ràdio Maria

### Ràdio Maria (Solsona)

Radio Maria està duent a terme la Campanya «Pide» («Demana»), per a ajudar els qui s'inicien en l'oració, però també per a recopilar les peticions de tots els oients per tal que puguin resar els uns pels altres. És per això que es distribuïran uns fullets on es podran escriure les peticions i portar-les a les cases-bústia que estaran distribuïdes, a través dels grups de voluntaris. Hi haurà també una casa-bústia mòbil per a qui ho demani per uns dies, un dia, unes hores, algun acte...

Aquestes intencions es portaran als convents de cada zona perquè les religioses resin per cadascuna d'elles especial-

ment. Totes les peticions que es recullin al llarg de cada mes es posaran com a intencions de l'hora santa que se celebra a l'emissora els dijous anteriors als primers divendres de mes i que es retransmet en directe a Ràdio Maria.

Les diòcesis amb seu a Catalunya faran aquesta campanya durant el mes de maig (a la web del bisbat trobareu informació sobre alguns punts de cases-bústia). Ens ajudes? ¿Pots encarregar-te d'una caseta-bústia a la teva parròquia, comerç, hospital, escola...? Contacta amb nosaltres a través del correu [covadongaparra@hotmail.com](mailto:covadongaparra@hotmail.com) i t'informarem.

### Pelegrinatge a Fàtima (Portugal)

Del 10 al 15 d'octubre tindrà lloc, com cada any, el pelegrinatge a Fàtima (Portugal). L'itinerari del viatge serà el següent:

El 1r dia: sortida direcció Lleida i Saragossa; aturada a Sòria per dinar; allotjament a Zamora; el 2n dia: sortida cap a Salamanca, on es dinarà; allotjament a Fàtima; el 3r dia: estada a Fàtima; visita al santuari i temps lliure; el 4t dia: missa de festa de comiat a l'Esplanada; el 5è dia: sortida de Fàtima cap a Trujillo, on es dinarà; continuació del viatge cap a Talavera de la Reina i allotjament; el 6è dia: sortida cap a Madrid, visita a la ciutat; dinar a Alcolea del Pinar; retorn a casa.

Preu per persona: 575 €; suplement per habitació individual: 150 €. Per a més informació i inscripcions podeu trucar a: Sra. Glòria Aymerich, tels. 973 49 26 07 / 628 921 180; Mn. Marià Canal, tels. 973 52 41 85 / 626 000 790; Mn. Joan Viladot, tels. 973 31 14 34 / 607 210 484.





## Els enemics de la santedat: gnosticisme i pelagianisme

### Síntesi de l'exhortació apostòlica «Gaudete et exsultate» (II)

El gnosticisme i el pelagianisme, dues «falsificacions de la santedat» que van sorgir en els primers segles cristians, continuen essent enganyoses. Aquestes heretgies proposen «un immanentisme antropocèntric disfressat de veritat catòlica» en exagerar la perfecció humana desconnectada de la gràcia.

Els gnòstics no mesuren la perfecció de les persones pel seu grau de caritat, sinó per la quantitat de dades i coneixements que acumulen. En separar l'intel·lecte de la carn, redueixen els ensenyaments de Jesús a una lògica freda i dura que mira de dominar-ho tot. Però, en realitat, la doctrina «no és un sistema tancat, privat de dinàmiques capaces de generar interrogants, dubtes, qüestionaments». L'experiència cristiana no és un conjunt d'elucubracions mentals; la veritable saviesa cristiana no ha de desconnectar-se de la misericòrdia envers el proïsme.

El mateix poder que els gnòstics atribuïen a la intel·ligència, els pelagians van començar a atribuir-lo a la voluntat humana, a l'esforç personal. Tot i que els pelagians moderns parlen de la gràcia de Déu amb discursos edulcorats, en el fons solen transmetre la idea que tot es pot amb la voluntat humana, com si ella fos una cosa pura, perfecta, omnipotent, a la qual s'afegeix la gràcia. Es pretén ignorar que en aquesta vida les fragilitats humanes no són

sanades completament i definitivament per la gràcia.

La gràcia, precisament perquè suposa la nostra naturalesa, no ens fa superhomes de cop, sinó que ens pren i transforma d'una forma progressiva. Si rebutgem aquesta manera històrica i progressiva, de fet podem arribar a negar i bloquejar la gràcia del Senyor. La seva amistat ens supera infinitament, no pot ser comprada per nosaltres amb les nostres obres i només pot ser un regal de la seva iniciativa d'amor. Solament a partir del do de Déu, lliurement acollit i humilment rebut, podem cooperar amb els nostres esforços per deixar-nos transformar més i més.

Quan sobrevaloren la voluntat humana i les seves pròpies capacitats, alguns cristians poden tendir cap a una obsessió per la llei, la fascinació per mostrar conquestes socials i polítiques, l'ostentació en la cura de la litúrgia, de la doctrina i del prestigi de l'Església, la vanaglòria lligada a la gestió d'assumptes pràctics, l'embadaliment per les dinàmiques d'autoajuda i de realització autoreferencial.

La vida de l'Església es converteix en una peça de museu o en una possessió de pocs. Això priva l'Evangelí de la seva senzillesa captivadora i de la seva sal, i el redueix a un projecte que deixa poc espai a l'obra de la gràcia.



## L'article

# I la passió de Jesús continua

Climent Forner, prev.

Després de tantes «Passions», ja som, litúrgicament, en plena Pasqua de Ressurrecció, però la passió de Jesús continua.

A Catalunya, una de les tradicions populars més antigues i piadoses que es conserven és la de les «Passions», les representacions de la passió i mort de Jesús que tenen lloc en temps quaresmals i també pasquals. Pensem, per exemple, en Cervera, Olesa de Montserrat, Esparreguera i en tantes altres. Jo diria que són molt més que una escenificació teatral esplèndida; arriben a ser i tot una forma de catequesi, però molt viscuda, molt entranyada, molt realista, en contrast amb la diguem-ne indiferència religiosa general dels nostres dies. Quins papers més contradictoris els dels personatges principals: Jesús, Judes, Pere, Anàs, Caifàs, Pilat, Herodes, Barrabàs, Maria la Mare i les altres dones, Joan, Josep d'Arimatea, el centurió...! Amb qui o amb quins ens identifiquem?

Durant la Setmana Santa els episodis històrics narrats pels evangelis s'actualitzen de tal manera, en virtut dels sagraments de l'Església, que es tornen a viure i a reviuire com si fos la primera vegada i ja perpètuament amb les celebracions eucarístiques dominicals, des del Diumenge de Rams al de Pasqua, passant pel Dijous Sant amb la Cena del Senyor, pel Divendres Sant amb la Passió i Mort de Jesús, al Dissabte Sant i al Diumenge del triomf definitiu. Tots els al·leluies són pocs per a celebrar la victòria de la Vida sobre la Mort, de l'Amor sobre el Mal i el Pecat. Gràcies al baptisme, en esperança tots els qui creiem en Jesucrist ja hem ressuscitat en ell i amb ell, i és tota la humanitat que ha estat salvada. Glòria, glòria! Si és així, ¿com s'ha d'entendre aquella frase de Pascal que afirma: «Jesús estarà en agonia fins a la fi del món»? Havent ressuscitat d'entre els morts, no és el gran Vivent? Sí, ell és el nostre Cap, glorificat ja per sempre, però continua sofrint en nosaltres i amb nosaltres, membres com som del seu Cos Místic. I així, fins a la fi dels temps, quan el Pare donarà per consumada l'obra del seu Regne. D'on la llarga història de l'Església que, animada per l'Esperit del Senyor, ens mou a creure, estimar, compadir, ajudar, servir, perdonar, donar la vida... «Tot allò que els féreu, és a mi que ho féreu», ens dirà Jesús el dia del judici final. Els pobres, els malalts, els immigrants, els desfavorits, els perseguits injustament, els empresonats sense culpa, les persones i els pobles privats de llibertat i dels drets humans més elementals... Catalunya, la nostra molt estimada pàtria-nació, està patint una trista «Passió» política que ja fa mesos que dura; tot un drama que, si Déu vol, no acabarà en tragèdia, sinó que, a base de diàleg fornit de justícia i bona voluntat entre les dues parts interessades, i sempre per vies pacífiques i democràtiques, ha d'aconseguir finalment la solució satisfactòria dels seus endèmics conflictes. Amén. Al·leluia!



## La Pel·lícula

# Un lugar tranquilo

Dirigida per John Krasinski



EUA, 2018.

Intèrprets: John Krasinski i Emily Blunt.

Gènere: de suspens.

Per a joves i adults.

Evelyn (Emily Blunt) i Lee (John Krasinski) Abbott són una parella amb tres fills que viu en una granja aïllada de tota civilització al nord de Nova York.

Aquesta família ha sobreviscut durant mesos en un món envaït i amenaçat per mortals criatures extraterrestres que es guien pel so per a caçar.

En aquest context, en el qual una paraula pot significar la mort, la família Abbott viu silenciosament, caminen descalços i es comuniquen per mitjà del llenguatge de signes.

«En definitiva, és una pel·lícula original i intrigant del principi a la fi, i un títol que vigoritza el moment dolç pel qual passa el gènere de suspens» (Aceprensa).



Glossa

## Exhortació apostòlica del papa Francesc «Alegreu-vos-en i celebren-ho»

Conferència Episcopal Tarraconense



La Conferència Episcopal Tarraconense (CET) i l'Editorial Claret han editat la nova exhortació apostòlica del papa Francesc *Gaudete et exsultate* en català i en castellà, sota els títols *Alegreu-vos-en i celebren-ho* i *Alegraos y regocijaos*. Aquest és el cinquè document del magisteri del papa Francesc, tots ells editats per Editorial Claret, i forma part de la col·lecció Documents del Magisteri promoguda per la CET. La nova exhortació recull en 124 pàgines els pensaments del Pontífex sobre la crida a la santedat en el món contemporani.

Al llarg del document, Francesc recorda que «per a ser sants no és necessari ser bisbes, sacerdots, religiosos o religioses» i afegeix que «tots som cridats a ser sants, vivint amb amor i oferint el propi testimoni en les ocupacions de cada dia, allà on es troba cadascú». En aquest sentit, el papa Francesc enumera cinc grans «expressions d'amor a Déu i als altres» com a signes de santedat en el món actual: perseverança, alegria, audàcia, comunitat i pregària constant. Al llarg del text, el papa Francesc recorda que cal viure «un camí sencer de santificació»

per tal de concebre la totalitat de la vida com a missió i alhora ens convida a veure les benaurances com el «carnet d'identitat del cristià». Francesc també fa una crida a la mansuetud, la «pobresa interior de qui diposita la seva confiança només en Déu». D'altra banda, el pontífex també subratlla que «l'audàcia i el coratge apostòlic són constitutius de la missió» i recorda que l'Església no necessita tants buròcrates i funcionaris, sinó missioners apassionats, devorats per l'entusiasme de comunicar la veritable vida.

L'exhortació no pretén pas ser un tractat sobre la santedat, sinó que vol recordar el significat de la crida a la santedat, així com abordar-ne els desafiaments i oportunitats. Un document escrit des de l'alegria i l'optimisme que a hores d'ara ja formen part del llibre d'estil del papa Francesc.

***Alegreu-vos-en i celebren-ho* serà disponible pròximament en les parròquies**

